

1 Our Shiur began with the Gemara returning to the conversation between הגי and the כהנים who had come back from בבל to help build the second בית המקדש.

גופא רב אמר אישתבש כהני ושמואל אמר לא אישתבש כהני -גופא רב אמר אישתבש כהני says that they were mistaken in saying that the food does not become אטמא, because the question was about a רביעי po until a רביעי.

שמואל says that their answer was correct, because the question was about a חמישי לטומאה.

2 The Posuk states;

היין ואל הנזיד איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין הן ישא איש בשר דא שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא

In this Posuk בשר קדש refers to a שרץ - He's carrying a שרץ in his cloak.

Rashi explains: According to Rav, when the Posuk says; שרץ - it means that the שרץ - which is in his cloak - touched the bread.

The bread then touched the stew.

which touched the wine.

which touched the oil.

Rashi does not reckon the general term ואל כל מאכל.

Now, the שרץ is an אב הטומאה,

making the רחם a ראשון לטומאה,

the שני a נזיד.

the שלישי a יין and

the שמן a רביעי לטומאה. Therefore,

כהני - they were mistaken.

According to Shmuel, ונגע בכנפו אל הלחם - does

- ונגע בכנפו אל הלחם ונגע בכנפו אל הלחם - נוגע בכנפו אל הלחם - נוגע בכנפו אל הלחם - שרץ which is in his cloak touched the bread. Rather, that which touched the yru - either the cloak, or something else that was in the cloak - touched the bread. If so, that item is the אמון לטומאה, making the bread a שנו , until the oil is only a המישי לטומאה. Therefore, - חמישי לטומאה אמר לא אישתבש כהני - They were NOT mistaken. Rashi also points out, that אוכל מטמא אוכל ומשקה, because in this sequence we have אוכל ומשקה,

גופא
רב אמר
רב אמר
אישתבש כהני לא אישתבש כהני
אישתבש כהני לא אישתבש כהני
The question was
about a
about a
about a
refy לאואל אמר

מטמא משקה.

Tosfos understands the sequence differently.
According to Rav, the שרץ which is an אב הטומאה made the cloak a ראשון לטומאה.

The בגד then touched EITHER the בגד OR the נויד, making it

which in turn touched EITHER the יין OR the שמן, making it a שלישי,

which then touched כל מאכל - another food which became a רביעי לטומאה.

According to Shmuel, there was something between the בגד and the לחם, making the oil at the end a חמישי לטומאה.

תום' According to 27 הן ישא איש בשר קדש שרץ בכנף בגדו **CLOAK** ונגע בכנפו אל הלחם **BREAD** OR STEW ואל הנזיד ואל הייד **WINE** ואל שמו OROIL ואל כל מאכל היקדש **FOOD** ומיצי! ויענו הכהנים ויאמרו לא

5 שמואל According to הן ישא איש שרץ בשר קדש **CLOAK** בכנף בגדו בגד touched something ונגע בכנפו אל הלחם **BREAD** OR STEW ואל הנזיד ואל הייו **WINE** OROIL ואל שמו ואל כל מאכל היקדש ומישי! **FOOD** ויענו הכהנים ויאמרו לא

The אמרא asks on Rav; חגי – further in the conversation – תא שמע asks whether a אטמא can generate a רביעי לטומאה on קדשים on קדשים, and the כהנים correctly said that it can.

According to Rav, why would the כהנים err in the first question and not in the second?

רב מהרא אמרא asks on תא שמע
תא שמע
הא ASKS:
If a חגי ASKS:
If a חני בישי לטומאה can generate
a רביעי לטומאה on קדשים
הא CORRECTLY SAID:
It can become a
רביעי לטומאה
שא would they err in the first question
and not in the second?

The גמרא gives two answers:

-1- בקיאין הן בטומאת מת ואין בקיאין בטומאת שרץ

They were fluent in the Halachos of טומאת, but not as fluent in טומאת שרץ.

-2- התם רביעי הכא שלישי

They did not know about רביעי לטומאה, but knew about שלישי אטומאה, which was the case of טומאת מת.

According to Rashi, a מת - which is an אבי אבות הטומאה - touched the הא, making it an אב הטומאה, and the oil at the end a שלישי לטומאה.

According to Tosfos, the מת touched the בגד, and the food at the end became a שלישי לטומאה.

The Gemara asks on Shmuel; חגי ביסוק - the Braisa cites a פסוק where הגי declared everything that the כהנים offered to be טמא.

According to שמואל, they never erred in anything about o- why would we consider what they offered to be טומאה?

The גמרא answers אתמוהי קא מתמה - Chagai was not actually saying that their טמא was wondering - considering their expertise - if anything they ever made was wordering!

9 The אמרא goes back to discuss which liquids רבי יוסי בן יועזר had said are טהור.

- גופא רב תני משקי בית מטבחיא ולוי תנא משקי בי מדבחיא – Pay held that only blood and water are excluded fr

Rav held that only blood and water are excluded from טומאה, but לוי held that even wine and oil which are used on the מזבח are precluded from טומאה.

Now, we must remember that there was also a Machlokes אבר and שמואל whether רבי יוסי בן יוטי meant to preclude the liquids from טומאה entirely, or just that they cannot be מטמא other things.

מחלוקת connects the two גמרא:

First, according to לוי that oil and wine are also precluded from אומאה, if he accepts שמואל sunderstanding that רבי יוסי בן said that they cannot be מטמא other things, but they can become כהנים were correct in telling הגי that the list of items, including oil, is itself אים אים accepts ביר שול accepts אים understanding that these liquids cannot become אים at all, there would be no way to explain the conversation between על כרחך כשמואל סבירא ליה.

Second, Shmuel's opinion that the הנים were correct in saying that the liquid cannot become a המישי לטומאה can be understood if he held like או לאומאה that only blood and water are precluded from סומאה, but the liquids that the המישי were talking about can become אטמ, albeit not to the level of המישי held like לוי that oil and wine also are precluded from טומאה why would the הפרוע only exclude the liquids from becoming a חמישי, implying that they can become a רביעי אים שלישי.

The גמרא then brings two ברייתות, one to support לוי and the other to support:

The ברייתא that supports לוי teaches that even though דם, יין, and ברייתא and בית all cannot become שמן in the שמן, if these liquids were made אט outside the בית המקדש, and then brought inside they would be טמא This Braisa mentions all 4 משקין.

The בר"תא that supports רב discusses only water and blood - as בר did - and says that they are טהור whether they are in כלים or in the ground.

אמר רב פפא אפילו למ"ד טומאת משקין דאורייתא - משקי בית מטבחיא הלכתא גמירי לה - משקי בית מטבחיא הלכתא גמירי לה - משקי בית מטבחיא הלכתא גמירי לפפא טמא says that even if we hold that liquids can become טמא מס משקי בית מטבחיא ופעפו לo not become אטמא לo not become משקי בית מטבחיא.

Rav Papa disagrees with the גמרא on the previous Daf where we said that טומאת משקין hecause the exclusion of טומאת משקין א להרבנן לo הא משרבנן, and the exclusion of רבנן שו משקי בית מטבחיא, and the בעושל בעושל באורייתא הא מתיר איסור דאורייתא מתיר מתיר אורייתא מתיר אורייתא מתיר אורייתא מורייתא מתיר אורייתא מעריית אורייתא מתיר אורייתא משקי בית מטבחייא מתיר אורייתא מעריית אורייתא מתיר אורייתא משקי בית מטבחייא מתיר אורייתא מתיר אורייתא משקי בית מטבחייא מתיריית אוריית אורית אוריית אוריית אורית אורית אוריית אוריית

We had a דף טז on דף טז. which said that ר' יהודה holds – טומאת משקין לטמא טומאת כלים דאורייתא – liquids can be מטמא כלים on a דאורייתא level, and that is why if we have a ספק whether a כלי had come into contact with a אטמא טוקעול, we assume the טמא to be טמא.

The Chachamim wanted to make a היכר - a noticeable distinction between a טמא that is טמא מדרבנן that is only טמא מדרבנן will not be burned.

At first the Gemara wants to distinguish between liquids that became אטרץ. which would be able to be שרץ, which would be able to be אטמא כלים מדאורייתא, and liquids that became אטמא כלים מדרבנן מדאור שמא, מטמא כלים מדרבנן פרבנן, מדרבנן because the אטמא מדרבנן ווידים.

However, this explanation does not coincide with the language of the Braisa.

The אמרא therefore concludes; הודה – R' Yehuda retracted his original position, and now holds that liquids can only be מטמא כלים מדרבנן.

